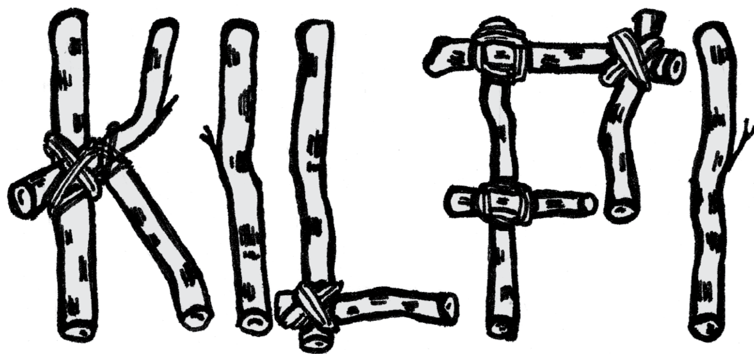

VARTIOVUOREN POJAT RY 1/2012

Vartiovuoren Pojat ry. Perustettu 1959, erätoiminnan riemua Itä-Helsingissä poikien ehdolla. Kilpi, lippukunnan sisäisen viestinnän tärkeä väline, perustettu vuonna 1975, hajanumeroita 1960-luvulta. Toimitus toivoo lukijoiltaan suvaitsevuutta lehdessä ilmeneviä epätarkkuuksia kohtaan. Lehti ottaa mielellään vastaan aineistoa, joka aiheensa puolesta soveltuu lehden linjaan. Korostettakoon ettei yksittäisen kirjoittajan mielipide välttämättä ole sama kuin lippukunnan virallinen kanta.

Painettu Helsingin kaupungin Nuorisoasiainkeskuksessa, painos 100 kpl.

Vastaava päätoimittaja:

Eetu Immonen

Toimitus:

Lauri Vartiala
Vesa Eskelinen
Lassi Heinilä
Jerry Pihkanen
Eero Eskelinen
Lauri Niemi
Kyyt-lauma
Teeret-joukkue

Sisällys:

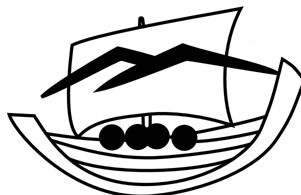
VARTIOVUOREN POJAT ry.

Lippukunnanjohtaja
Eetu immonen p. 040 534 3185
Lippukunnanjohtajan apulainen
Vesa Eskelinen p. 050 351 9940
Sudenpentujen ikäkausivastaava
Sami Hyvärinen p. 050 549 7288

Seikkailijoiden ikäkausivastaava
Lassi Heinilä p. 041 461 7011
Tarpojien ikäkausivastaava
Lassi Heinilä p. 041 461 7011
Talousjohtaja
Joona Laurikainen p. 050 369 5284

Johtajien sähköpostiosoitteet ovat muotoa etunimi.sukunimi@varpo.fi

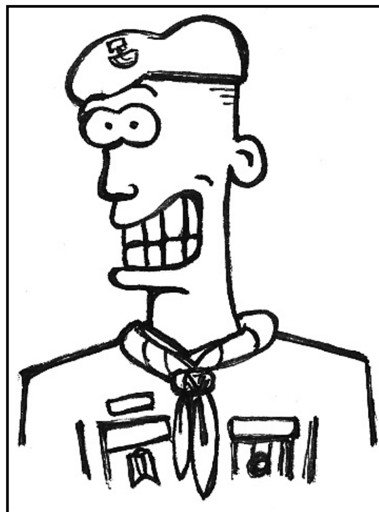
Internet-sivut: http://wwwvarpo.fi
Kilven sähköposti: kilpi@varpo.fi

LIPPUKUNNANJOHTAJAN TERVEHDYS

Vartiovuoren vahdinvaihto

Partiolaisten yleisenä tunnuksena on kehotus "Ole valmis". Suomessa tämä velvoittava tunnus löytyy tarpojien päätösmerkistä ja partiovyön soljesta. Mutta mistä tietää olevansa valmiina?

Kaksi vuotta sitten minulta kysyttiin olenko valmis lippukunnanjohtajaksi. Olin tuolloin Islannissa, reilu 2000 kilometriä Helsingistä luoteeseen enkä tuntenut olevani erityisen valmis, mutta siltikään minun ei tarvinnut kauaa miettiä suostumistani tehtävään. Partiolainen on aina valmiina.

Partiossa parasta on se, että kenenkään ei tarvitse olla konkari syntyessään. Uuden pestin tarjoamat haasteet kasvattavat tehtävään tehokkaasti. Kenenkään ei tarvitse epäröidä tarttuessaan toimeen, kokeneemmilta saa tarvittaessa aina apua. Minäkin sain vanhemmilta partiojohtajilta välillä ihan kädestä pitäen opastusta lippukunnan johtamisen saloihin.

Nyt kaksi vuotta myöhemmin uskon olevani hieman valmiimpi toimimaan lippukunnanjohtajana, joskaan täysin valmista minusta ei tule koskaan. Silti aikani viikinkiveneemme ruorissa on päättymäisillään. Valmiuteni ei mene kuitenkaan hukkaan, koska pääsen avustamaan uutta tulokasta veneemme luovimisessa. Haluan kiittää oppaitani ja toivon, että minustakin tulee yhtä hyvä luotsi uudelle kapteenillemme.

Täysin valmis pestiin ei voi ja saakaan olla, silloin uusi tehtävä ei tarjoaisi mitään kehittävää ja partiosta puuttuisi kaksi tärkeää osa-aluetta: itse tekeminen ja nuorempien auttaminen. Olen varma, että laivamme kurssi pysyy vähintäänkin yhtä hyvänä kuin tähänkin asti. Puitteet onnistumiselle ovat hyvät, nyt meitä on taas yksi kokenut lippukunnanjohtaja enemmän tukemassa uutta tulokasta.

Menestystä ja kasvattavia kokemuksia Vesalle – kahden ensimmäisen luokan auttajamitalin veteraanille! Olkaamme kaikki valmiita auttamaan ja palvelemaan suurta johtajaamme.

Kiitos kuluneesta kaudesta

Eetu

maailman parhaan seuraajan edeltäjä

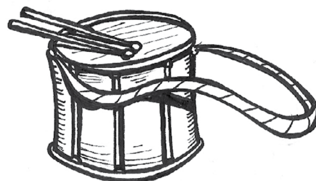
TULEVAA TOIMINTAA

5.–8.4. KeMi2-retki
Pääsiäisen spektaakkeli on yhteisretki Liesjärven kansallispuistoon yhdessä Pitkäjärven Vaeltajien, Toimen Poikien ja Vartiovuoren Tyttöjen kanssa. K-12.

28.4. Kohtaaminen ja Törmä
Huikeita toimintapisteitä sudenpennuille Helsingin keskustassa ja partiotaitojen päiväkisa seikkailijoille ja tarpojille.

5.–6.5. Turun partioparaati
VarPo suuntaa yhdessä tyttöjen kanssa viikonloppuretkelle Turkuun. Luvassa tutustumista kaupungin nähtävyyksiin, näyttävä paraati sekä tietysti tunnelmallinen linja-automatka.

18.–20.5. Lippukuntaretki
Korpitörmän partiokämpällä järjestettävä hilpeä koko lippukunnan yhteinen retki. Perinteisten leikkien, pelien ja iltanuotion lisäksi luvassa jotain yllättävää...

30.7.–7.8. Piirileiri Saraste
Pääkaupunkiseudun Partiolaisten kuudes piirileiri Saraste. Leiri järjestetään Evon retkeilyalueella Hämeenlinnassa. Sarasteelle odotetaan jopa 4 000 leiriläistä. Sudenpennut ovat leirillä 3.–7.8.

KILPI TESTAA: LASKUVÄLINEET

Oli synkkä ja myrskyinen yö. Kaksi poikaa taivalsivat kohti kesoilin mäkeä. Mukanaan heillä oli kolme laskuvälinettä: pulkka, ufo ja mustakostaja. Noiden kahden kulkijan nimet olivat Taukki ja Tsoukki. Taukki ja Tsoukki olivat saaneet idean testata kauden 2012 kuumimmat lasku equipmentit.

Ensin he kokeilivat yleistä laskuominaisuutta. Pulkalla oli paras yleislaskea ja mustakostaja oli räyhä, mutta ufo oli luokaton. Seuraavaksi he kokeilivat liukukykyä. Pulkka ylitti itsensä taas mahtavalla liukumisella, ja mustakostaja oli odotettua parempi, mutta ufo oli luokaton. Eihän tietenkään pidä unohtaa jarrutusnopeutta. Taas pulkka pääsi vauhtiin, mutta jarrutus oli heikkoa. Seuraavaksi vuorossa oli ufo jonka jarrutus oli nopea, mutta tuskallinen.

Voittajana testistä selviytyi mustakostaja, jonka jarrutusnopeus oli ällistyttävän äkäinen. Kanto-ominaisuuksiltaan paras oli mustakostaja, jonka voimme nyt paljastaa olevan jätesäkki. Se mahtuu kätevästi mihin vain. Retkiominaisuuksiltaan paras oli pulkka, sitten tuli mustakostaja ja ufo oli luokaton.

Hinnat:

Perus saiturinpörssi pulkka	Ufo	Mustakostaja
n. 5€	n. 30€	rulla jätesäkkiä n. 4€

SYKSYN PARTIOPOIKAOSASTON RETKI

Perjantai-iltana metsään lähti osasto karskeja varpoja. Vartiolaisia oli 17 ja kymmenisen johtajaa.

Perjantaina suunnistimme yli-härmän kääntöpaikalta Pivan laavulle. Matkalla oli mutaista, ja meinattiin jäädä mutaan jumiin.

Lauantaipäivänä suunnistimme Pivan laavulta viiden rastin kautta Metsokallioille. Lähdettyämme ryhmästä PPI yksi jäsen sai molemmat saappaansa mutaan kiinni. Kaikkien piti auttaa häntä ylös, vasta kaksi metsoa sai saappaat ylös sieltä. Henkilöllä oli sen jälkeen mutaiset jalat, sukat, ja hanskat.

Ensimmäisellä rastilla oli melkein hauskin juttu, nimittäin tukkihumala. Tukkihumalassa piti kiertää kymmenen tai kaksikymmentä kierrosta kepin ympäri. Toisella rastilla piti pystyttää laavu mahdollisimman nopeasti. Sitten menimme rastille numero kolme, joka oli ruokarasti. Rastilla tehtiin trangioilla ruoaksi nuudelia ja nötköttiä. Neljännellä rastille oli hauskin tehtävä. Rastilla piti joogata ja venytellä ja mennä ryhmässä niin että vain jotkut ruumiinosat sai koskettaa maahan.

Sitten menimme rastille numero viisi, jossa ei ollut tehtävää, paitsi palokärjillä tehtävänä pelastaa prinsessa lohikäärmeeltä. Sitten menimme Metsokallioille, missä piti sytyttää nuotio ja saada sillä naru poltettua katki. Kaikki rastisuoritukset arvosteltiin ja voittajaryhmä(kävyt) sai palkinnoksi herkkukorin.

Sitten mentiin iltanuotiolle. Siellä oli varsin halloween tunnelmaista. Teerien piti kertoa vitsi, se meni: Mitä kar-

hut tekee kahdeksalta aamulla metsässä? Huutaa "ULIULIULIULIULI!"

Kun kaikki tapahtumat olivat menneet, menimme Kiisken pellolle alkamaan lipunryöstöä. Vihreä ja oranssi joukkue erottuivat pimeässä eri värisillä valotikuilla, jotka olivat teipattu vasempaan käteen. Liput olivat muovipulloja, joissa oli iso valotikku sisällä. Sitten menimme syömään tortilloja nuotiolle. Jerry huijasi, että menisimme takaisin Pivan laavulle yöpymään.

Sunnuntaina emme kuitenkaan heränneet Pivan laavulta vaan Metsokallioilta ja menimme kämpälle, jossa aika moni johtaja kaadettiin. Kun olimme kaataneet johtajat ja kantaneet aika ison läjän halkoja vajaan menimme leikkimään mustaa miestä. Sitten kun vanhemmat tuli, lähdimme.

Oli vähän rankkaa, mutta siistiä. Opittiin, että Jerry huijaa usein, eikä siihen kannata luottaa. Opittiin, miten pääsee tukkihumalaan. Myös miten kasataan maailman surkein laavu.

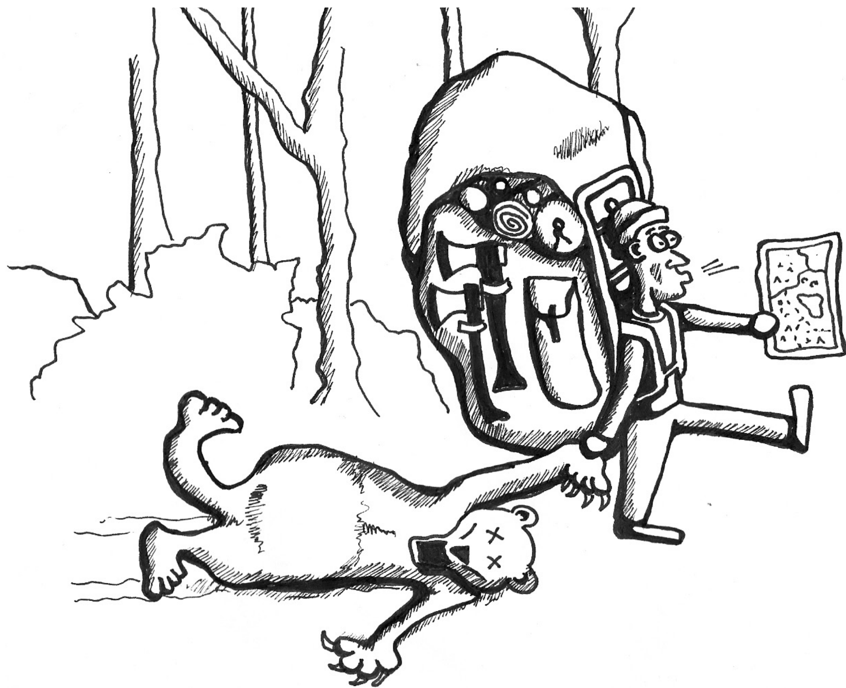
Kirjoittaja seikkailijajoukkue Teeret

OLI SYNKKÄ JA MYRSKYINEN YÖ TAI SITTEN EI

Haastattelimme aktiivisesti 2000-luvulla toiminutta johtajatoveria Lauri Vartialaa. Esitimme hänelle pitkään ja harkiten ja muodollisesti oikein tehtyjä kysymyksiä. Bing ja kysymykset ovat:

1. Minkälaista oli VarPon meininki aloittaessasi ja kun siirryit johtajaksi?

Raakaa ja armotonta! Retkille ei lähdetty, jos pakkasta ei ollut vähintään 30 astetta, koska liian lämmin sää oli heikoille. Jokaisella retkellä suunnistettiin yksin kymmeniä kilometrejä tuohivirsut jalassa, 50kg painoinen rinkka selässä, aina ylämäkeen ja vastatuuleen. Juomavesi etsittiin pajunoksien ja taikojen avulla, ruokana oli itse painien kaadettu harmaakarhu.

2. Mitä eroa on nykyisessä ja vanhassa toiminnassa (hyvät ja huonot puolet)?

Nykyään käydään retkillä ympäri vuoden, ruokaa saa kaupasta ja vettä hanasta. Rinkkoihin pyritään pakkaamaan vain oleellinen, jotta niitä jaksaisi kantaa. Kävelymatkat ja reitit arvioidaan ryhmän kokemuksen mukaan ja olenpa

kerran jos toisenkin törmännyt metsässä ryhmään, jonka jäsenet väittivät kulkeneensa juuri alamäkeä.

Hyvää uudessa toiminnassa on se, että jäsenmäärä on jännästi kasvanut.

Huonoja puolia sen sijaan ei ole eikä tule.

välikysymys: Kumpi on parempi laminaatti vai parkettilattia?

Vastaan parketti, koska ihmiset jotka tietävät enemmän kuin muut väittävät asian olevan näin. Oman kotini lattian päällystäisin todennäköisesti laminaatilla, koska sen kilohinta sopii parkettia paremmin yksiin lompakkoni sisältämien kolikoiden ja setelien suhteen kanssa.

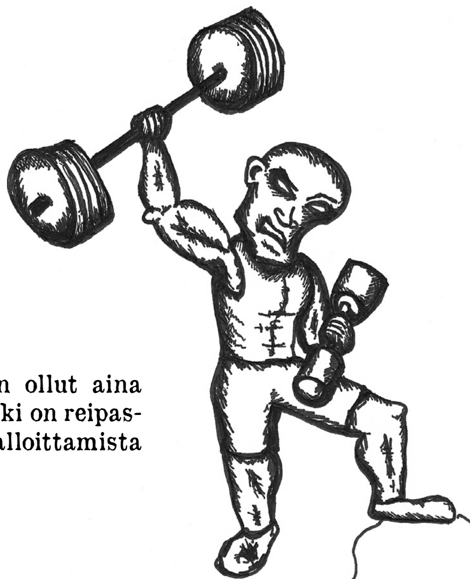
3. Miten lapset on muuttuneet vuosien varrella?

Pienempiä ne ovat kuin ennen muinoin. Kilven viime numerossa tehdyn tutkimuksen mukaan kämpän saunaan mahtuu 30 sudenpentua. Silloin kun itse olin nuori, sinne ei mahtunut kuin 8.

4. Entä johtajat?

Täydellisyyttä hipovia olivat ennen, ja nykyäänkin samaa kaliiperia. Raavas, mutta säihkyvä ulkokuori, lämmin sydän ja älynystyrät, jotka kaikessa viisaudessaan kutkuttelevat absoluuttisen tiedon ja totuuden jalkapohjia, ovat olleet kautta aikain karskien varpojen tunnusmerkkejä.

5. Kuinka kova jätkä olet?
Liian kova. Niin kova, että jos jännittäisin hauikseni, tämänkin lehden sivut pirstaloituisivat kvarkeiksi. Eivät leijonat eivätkä lohikäärmeet tohdi minua suoraan silmiin katsoa. Vuoret väistävät tieltäni ja rakennukset sortuvat läsnäoloni aiheuttaman illuusiopaineen alla.

Tästä voimme päätellä että VarPo on ollut aina karu, karski ja lempeä. VarPo:n meininki on reipasta metsässä heilumista ja maailman valloittamista loistavalla nuorisotoiminnalla.

EPO:N UUDELLEEN TULEMINEN!

Erämaan korpit ovat raakkuneet pitkin syksyä villejä huhuja. Niiden mukaan legendaarinen Eräpoikaosasto olisi perustettu uudestaan! Koska kaikkitietävä Kilpi ei voi jäädä tietämättömyyden sameisiin vesiin, Kilven toimittaja lähti haistelemaan huhujen lähdettä. Toimittajan kynsiin joutui Lpkja Eskelinen.

Pj Eskelinen, onko Eräpoikaosasto tosiaan perustettu uudelleen?
– Kyllä vain, ylväs osasto on uudelleen syntynyt.

Keitä osastoon kuuluu?
– Osaston perustajajäsenet ja muut hyväksytyt jäsenet. Tarkkailkaa partiopaitoja niin ehkä selviää...

Onpa salaperäistä. Voisiko Kilven toimittajatkin kutsua osastoon?
– Osastoon ei kutsuta, vaan haetaan. Uusi haku alkanee piakkoin, kunhan osaston kanslia saa byrokratian rattaat öljyttyä.

Aivan. Voiko kuka tahansa hakea ja mitkä ovat hakukriteerit?
– Osastoon voi hakea kuka vaan, mutta tietyistä kriteereistä ei jousteta. Näitä ovat: VarPo:n jäsenyys, 18 vuoden ikä ja EPO-kasteen suorittaminen. Lisäksi hakijan tulee olla partiotaidoiltaan pätevä ja hänen on täytynyt sisäistää eräpoikalaki ja -vala.

Kuulostaa haastavalta. Voiko tavallinen rivivarpo edes haaveilla jäsenyydestä?
– EPO:on valitaan kaikista karskeimmat ja pätevimmät, joten haasteellisuutta täytyy olla. Partiotaitoja on erilaisia ja pyrkimyksenä on jatkuva kehitys. Osastoon on mahdollista päästä, kunhan jaksaa kehittää partiotaitojaan.

Mitä EPO:ssa sitten tehdään?
– EPO:n tehtävä on tukea lippukunnan toimintaa ja vaalia varpolaisia tapoja ja perinteitä. Osasto myös edistää varpojen keskinäistä lojaaliutta ja veljeyttä. Eräpojat kantavat vastuunsa suoraselkäisinä pilke silmäkulmassa.

Oliko tuo vastaus kysymykseeni?
– Toimittajan on syytä hakea osastoon, niin saatte ehkä tietää lisää.

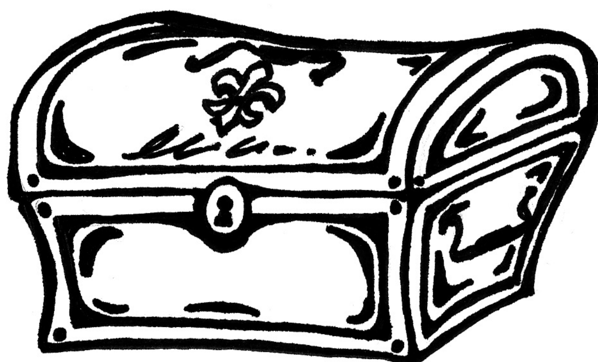
Onko EPO:ssa tapana käyttää korulauseita ja kierrellä?
– Toimittajan kannattaa lukea aiem-

pi vastaukseni, jossa sanoin yhdeksi osaston tehtäväksi vaalia varpolaisia perinteitä.

Jahas. Viimeisenä kysymyksenä haluaisin tietää enemmän kolon palkintokaapissa komeilevasta arkusta. Huhujen mukaan sitä kutsutaan Sielujen arkuksi.
– Tämä ihme huhu pitää tosiaan paikkaansa. Kyseessä on eräpoikain Sielujen arkku. Arkkuun liittyvä tietous on salattu, mutta voinen valaista muutaman asian. Sielujen arkkua käytetään seremoniassa, jossa uusi jäsen otetaan valan kautta osastoon.

Tarkoitatko, että arkussa olisi eräpoikain sielut?!!
– Voi olla, että on, voi olla, että ei.

Kiitos haastattelusta Pj Eskelinen! Päätän haastattelun typertyneeseen, mutta kunnioittavaan hiljaisuuteen.

LUKIJAT KYSYVÄT, TOIMITUS VASTAA

Kilven kaikkitietävä toimitus on kuin kirkas tähti, joka johdattaa pienen kulkijan kohti totuuden galaksia. Älä sokaistu keinotekoisista kirkasvaloista, vaan seuraa Kilven säteilevää supernovaa. Mielesi mustia aukkoja voit toimittaa Kilven postilaatikkoon tai osoitteeseen kilpi@varpo.fi.

Miksi Lassi on Ideapark?
t. Shoppailija

Hyvä kysymys arvon Shoppailija. Vastaus täytyi kaivaa sulo pohjolan runsaista jängistä ja melko viileästä ja lumisesta viime talvesta. Edellä mainitut seikat mahdollistivat sääsken, tuon erämaiden ahnaan verenimijän, tehokkaan sikiämisen. Pienet ystävämme vainuavat ihmisen jopa virstan matkalta ja taittavat näin ollen pitkiä matkoja saavuttaakseen jokaitikan-viihdekeskuksen, joka tässä tapauksessa sattui olemaan räkkään ihastunut johtaja Heinilä.

Milloin Kilpi ilmestyy?
t. Arvaa kuka

Maallikon mielestä Kilven ilmestymisaikataulu saattaa vaikuttaa täysin satunnaiselta. Kilpi noudattaa kuitenkin tarkkaa kronometrista kaavaa, jonka mukaan lehti ilmestyy aina, kun sitä vähiten osaa odottaa. Jos olisimme erään mediayhtiön eräs viikkoliite, niin lisäisimme tähän nokkeluuden eräästä valtion omistamasta logistiikkakonsernista.

$$K(t) = K_0\left(1 + \frac{r}{n}\right)^{nt} + \frac{1}{2}\left(a + \log_2(n+1)\right)$$

Kumpi oli ensin, kumpi vai kampi?
t. Weikko

Tämä ontologinen klassikkokysymys on tyypillinen lineaarisen aikakäsityksen piirissä varttuneille itsetutkiskeluun taipuvaisille partiolaisille. Aristoteelisten oppineiden mukaan kumpaakaan ei ole olemassa ennen olemassaolon määrittelemistä ja apaatikkojen mielestä kysymyksellä ei ole mitään väliä. Kilven toimitus toivoo, että et kuulu jälkimmäiseen ryhmään, vaan jatkat elämän totuuden etsimistä.

Mikä on VarPon astalokomitea?
t. Nuija ja Tosimoukari

Lippukuntamme astalokomitea valvoo johtajien improvisoitujen lyömäaseiden käyttöä myöntämällä astalonkantolupia. Komitean kokoonpano on salainen. Astalonkantolupaa voi hakea toimittamalla lomake A5-7A10 postilaatikkoon, jota asiaan vihkiytymätön voisi erehtyä kutsumaan tyhjäksi pahvilaatikoksi. Lomake tulee täyttää esineellä, jota ei ole valmistettu kirjoitusvälineeksi, mutta jota tilapäisesti käytetään kynän tavoin.

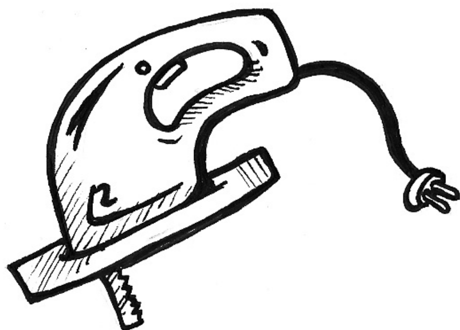
Mä en ole vielä keksinyt kysymystä.
t. Lyrurus tetrix

Ehkä sitten ensi kerralla, siihen asti loistokasta kesäajan odotusta ja häikäiseviä hiihtohankia.

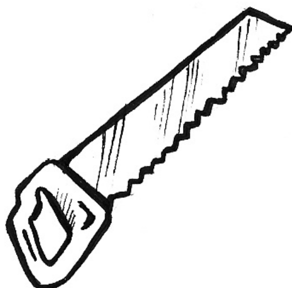

PIENTÄ PINTAREMONTTIA – KOLO STYLISTIEN KOURISSA

Mikä on musta-valko-ruskea ja saa partiopojan haukkomaan henkeään? Sehän on tietysti Vartiovuoren Poikain uutuuttaan hohtava, remontoitu kolotila! Jos et vielä ole huomannut rakkaalle kolollemme tehtyä kasvojenkohotusta, on aika puhdistaa vastaanottimesi, joita myös silmiksi kutsutaan, ja altistua tuolle sisustusarkkitehtuurin yön kuningattaren aarialle.

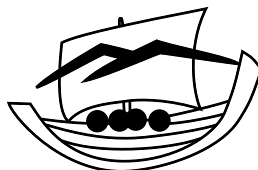
Jos tietämättömässä pääkopassasi alkoi patarummun lailla kumisten poukkoilla toinen toistaan hämmentävämpiä kysymyksiä, on meidän velvollisuutemme suorasukaisen partiojournalismin suunnannäyttäjinä, valaista pimentynyt ällisi.

Kaikki alkoi joulun välipäivinä, kun hallituksen styrankit suuressa viisaudessaan päättivät jalkautua ja aloittaa kaksipäiväisen taipaleen kohti uutta ja parempaa kokoontumistilaa. Viikkoa aiemmin, olivat pj:t Hyvärinen ja Eskelinen tiedustelleet uusia kalusteita niin osuuskaupan kellarista, kuin ruotsalaisesta kaluhallistakin.

Järkkymättömillä neuvottelutaidoillaan ja suhdetoiminnallaan kalusteet kololle saatiin verottamatta liikaa Talousjohtajan rahakirstua. Samoja tiukkoja neuvottelutaitoja käytettiin Puukeskuksessa, josta lähdettiin hymy huulilla ja peräkärry täynnä kuusivaneria. Myös rautakaupan tätiihminen sai tuta nahoissaan varpolaisen tinkausperinteen.

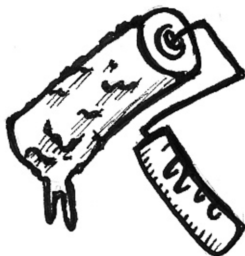
Kun kaikki tarvittava materiaali oli kuljetettu työmaalle, alkoi välitön sirkelin joiku johon sekoittui hiomakoneen karkea baritoni ja maalisutien sinfoninen sointi. Vanha vaaleankastanjanruskea sai väistyä, kun kolon arvolle sopivaa tummanruskeaa aleksandriittia siveltiin pintaan varmoin ottein. Ikkunaseinän arpeutunut tiili sai peitteekseen vanerisen pinnan johon nimetön, mutta lahjakas taiteilija ikuisti lipusta tutun mustan muurin ja tulenpunaisen viikinkilaivan.

Kolon uuden uhkean olomuodon viimeisteli uusi sisustus. Kulmaan sijoitettu komea sohva ja sen yhteydessä oleva pyöreä neuvottelupöytä saivat koeistujat liikuttumaan ihastuksesta. Myös uudet helposti uudelleen järjestettävät pöydät ja tuolit saivat ylisanoja. Ympyräksi åån päälle kolon monikäyttöisyyttä lisättiin huimasti kiinnittämällä kattoon tuo uuden milleniumin raskas haupitsi ja kaikkien av-laitteiden mutter schneider, videotykki.

Kovan työn, hikisen suunnittelun ja rautaisen ammattitaidon tuloksena ei syntynyt Shrekin väristä askartelutilaa, vaan Vartiovuoren Pojat kokoontuvat tästedes maanläheisessä, silmää ja mieltä miellyttävässä eräpartiolaisten kolotilassa.

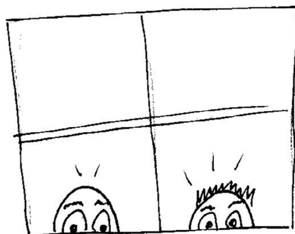
J:n tarinat

Part IV

(jatkoa viime numerosta)

Jorgoksen ja Killerbergerin on juuri pelästyttänyt outo pamaus ulkopuolelta

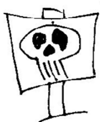

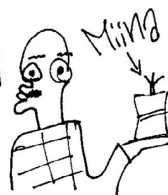
Mitähän siellä on?

Kas, kuollut sopuli.

Se on astunut asentamaani miinaan. Niitä sai Belgiasta halvalla kun ne allekirjoittivat Ottawan sopimuksen. Pidän niitä tunkeilijoiden varalta

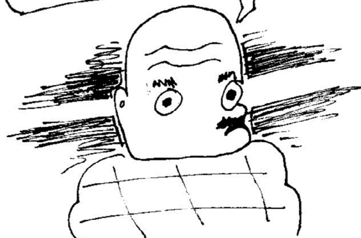

Miina

Siis sun koko piha on miinoitettu? Mieti niitä kaikkia sopuleita ja närppiäkin! Ja mitä niitä nyt on! Jätkä on ihan sekopää!! Joku vois kuolla!

Täällä liikkuu paljon vaarallisempiakin kavereita. On tahoja, jotka haluavat minut hengiltä. Oli virhe tuoda sinut tänne. Olet tiellä. Potkin sinut pois.

Mitä ihmettä jäbä duunaa?

Mitäs himskattia? Ensin hän pelasti minut ja nyt heitti ulos! Paras lähteä kulkemaan kohti etelää. Siellä odottaa viihtyisä kaupunkilukaalini. Parasta lähteä liikkeelle.

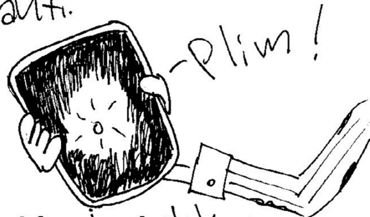

Parin päivän ajan Jorgos vaelsi Killerbergiltä saamiensa varusteiden ja kartan avulla. Taivallus oli tuskaista ja lopulta hänen jalkansa olivat aivan rakoilla. Jorgos oli aivan naatti ja kenttää koko ajan hakenut Älypuhelinkin simahti.

olen eksynyt!

-plim!

Jorgos heitti puhelimensa Jorpakkoon ja lysähti mättäälle itkemään.

vrruum vruumm

Viereisen tunturin päältä kuului ääntä. "Kukahan sieltä taas tulee?" Jorgos ei jaksanut liikkua. Pian lähestyvä ajoneuvo oli kohdalla. Mies moottorikelkalla kesällä.

Jatkuu

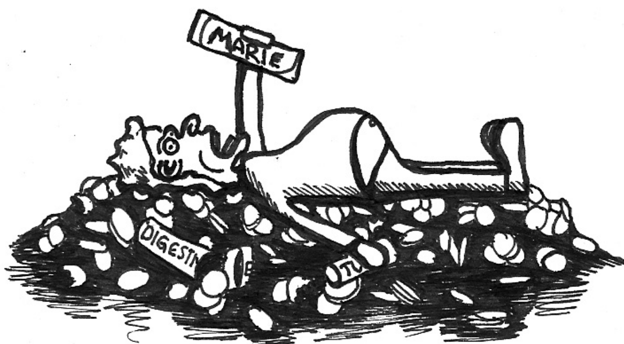
KYYT-LAUMAN SUURI KEKSIVERTAILU

Kilven toimituksen kyyt-lauma teki arvovaltaisen keksivertailun. Vertailtavana olivat keksit **LU** Digestive, Kantolan Kulta Marie ja **LU** Tuc Sour cream & Onion –suolakeksi. Keksiejä popsittiin halukkaasti, mutta joitain jäi arvostelu raadilta ylikin. Keksit arvosteltiin asteikolla 0-5, ja niistä etsittiin hyviä ja huonoja puolia.

Marie
Arvosana: 4,4
Plussaa:Hyvä maku ja rakenne, rapea, perinteinen, hyvää, keveä, koostumus
Miinusta: Jos syö liikaa niin pahaa, rapea, pehmeä ei hyvää, kova, outo jälkimaku

Digestive
Arvosana: 4,1
Plussaa: Rapea, murea, makea, hyvä, hyvä jälkimaku, koostumus, paksuus
Miinusta: Suolainen ja murenee, kuiva, pehmeä, kova, tuntuu monjältä

Tuc
Arvosana: 4
Plussaa: Best, paras maku, suolainen, kaikki
Miinusta: Karmeita, rapea, tulista, kitkerää

Voittajaksi selviytyi siis perinteinen Marie-keksi. Vaatimattomasta ulkomuodostaan huolimatta tätä herkkua ei siis kannata jättää kaupan hyllyyn!

PERINTEINEN LUKIJAKILPAILU

Kilpi, tuo raa'an ja puolueettoman tiedon palvottu suurvisiiri, on valistanut kansaa jo vuosikymmenien ajan. Huolimatta sukupolvien vaihdoksista, juorulehtien raukkamaisesta lukijoiden kalastelusta ja yhteiskunnan sekä ajan rakenteen muuttumisesta johtuvasta multidimensionaalisesta paralleeliavaruusvääristymästä, Kilpi on onnistunut säilyttämään asiallisen, mutta veikeän, tietoon ja totuuteen pohjautuvan tyylinsä. Häikäilemättömästi on Kilpi pysynyt ajan hermoilla ja painetun median kärkikastissa, taistellen digitaalista vallankumousta vastaan, kuin Don Quijote tuulimyllyjä.

Pitkin ajan virtaa on Kilpi pystynyt ennustamaan niin menneet kuin tulevatkin Itä-Helsinkiä kohdanneet ilmiöt, säästä postivaunujen ryöstöihin, mutta ei Kilpi ole vain tiedon jakaja, vaan myös keskustelun herättäjä. Kilpi puhuttaa, mietityttää ja vapauttaa lukijansa heidän mielikuvituksettomuutensa kahleista antaen luovuudelle ja vaikuttamisen tarpeelle luontoystävälliset Reilun kaupan rakettimoottorit. Tässä keskustelun aloittamisessa on monesti ollut suuressa osassa Kilven perinteinen lukijakilpailu, joka kannustaa lehden vannoutuneita kestotilaajia interaktiivisuuteen. Osallistu sinäkin.

Perinteisesti lukijakilpailu on keskittynyt VarPo:n historiaan, mutta tällä kerralla nähdään poikkeus. Kysymys kuuluu:

Kuka toimii Kilven 2/2012 vastaavana päätoimittajana?

Vastaukset toimitettakoon Kilven postilaatikkoon sunnuntaihin 8.4.2012 mennessä. Oikein vastanneiden kesken arvotaan uskomattomia palkintoja.

Muistakaa rakkaat lukijat:
"Painettu sana on totuus!"

PARAATIIN MARS!

Vartiovuoren Pojat kohtaa arvoisensa haasteen, kun lippukunta jalkautuu Turkuun marssimaan varsinaissuomalaiset niljaiseen suonsilmään.

Osallistu sinäkin muilutukseen 5.–6.5.2012!

